

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Siyam

Ang Mensahe ng mga Unang Anghel

Jeff Pippenger

2023-12-04

Ang unang kabanata ng Daniel ay kumakatawan sa mensahe ng unang anghel sa ika-labing-apat na kabanata ng Apocalipsis. Si Jehoiakim, sa paraang simboliko, ay tumutukoy na ito ay ang pagbibigay-kapangyarihan sa mensahe ng unang anghel, at hindi ang pagdating nito sa "panahon ng wakas." Lahat ng mga propeta ay itinutukoy ang "mga huling araw" ng paghuhukom na may pagsisiyasat, kaya't ang kabanata ay kumakatawan sa ika-11 ng Setyembre 2001, nang nagsimula ang proseso ng pagsubok ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Sa ikatlong kabanata ng Malakias, ang prosesong iyon ay inilarawan bilang isang proseso ng pagdadalisay, kapag ang isang sugo ay naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan na biglang pumarito sa kanyang templo. Ang sugong naghahanda ng daan, na siya ring "tinig" na sumisigaw sa ilang, ay isa ring pagsubok, na bahagi ng prosesong iyon ng pagdadalisay. Sa ikatlong kabanata ng Malakias, ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay inilarawan bilang mga anak ni Levi. Ang mga anak ni Levi ay kumakatawan sa mga nanindigan sa panig ng sugong si Moises, sa paghihimagsik ng gintong guya, na kumakatawan sa larawan ng hayop.

Ang matagumpay na pagdaan sa pagsubok na kaugnay ng larawan ng halimaw ay isa pang biblikal na paglalarawan ng ikalawa sa tatlong pagsubok na bumubuo sa proseso ng paglilinis. Ang mga anak ni Levi ay dapat pumasa sa pagsubok na iyon bago sila matatakan.

Ang paglalagay ng tatak na nasa Ezekiel, mga kabanata walo at siyam, ay isa pang paglalarawan ng proseso ng paglilinis na nagsimula noong Setyembre 11, 2001. Sa kabanata walo, yaong mga nasa Jerusalem na sa kahuli-hulihan ay yumuyukod sa araw ay kumakatawan sa apat na salinlahi ng Laodiceanong Adventismo. Sa kabanata siyam, ang mga tumatanggap ng tatak ay nagbubuntong-hininga at tumatangis dahil sa mga kasuklam-suklam na bagay na nagaganap sa loob ng Jerusalem. Ang Jerusalem ay ang iglesia ng Diyos.

Ang mga mensahe ng tatlong anghel ay isa ring paglalarawan ng proseso ng pagdadalisay. Ang tatlong mensahe ay kumakatawan sa isang tatlong hakbang na proseso ng pagsubok, at kinakailangan na makapasa ang mga anak ni Levi sa unang pagsubok bago pa man sila makibahagi sa ikalawang pagsubok. Ang ikatlong pagsubok ay naiibang uri ng pagsubok, sapagkat ito ay kumakatawan sa isang pagsubok na nagtitiyak kung matagumpay na nakapasa ang mga anak ni Levi sa unang dalawang pagsubok. Ito ay isang propetikong litmus test. Ang unang pagsubok ay isang pagsubok ukol sa pagkain (sa espirituwal na diwa), sapagkat ang pagkapasa o pagkabigo rito ay nakabatay sa kung tinatanggap ng mga anak ni Levi ang mensaheng ipinagkakaloob ng Espiritu Santo sa pamamagitan ni Elias, ang sugo na naghahanda ng daan para sa sugo ng tipan.

Ang unang talata ng Aklat ng Pahayag ay binibigyang-diin ang kabigatan ng mensaheng iyon. Sinasadya nitong tukuyin na ang mensaheng ipinapadala ng mensaherong tao, na kinakatawan ni

Juan, sa mga iglesia, ay ibinigay sa kanya ni Gabriel, na tumanggap nito mula kay Cristo, na siya namang tumanggap mula sa Ama. Ang mensahe ni Elias ay nagtataglay ng awtoridad ng pagka-Diyos, at ang pagtangga sa mensahe ni Juan, o ni Elias, o ng "tinig na sumisigaw sa ilang", ay pagtangga sa Pahayag ni Jesu-Cristo.

Ang ikalawang pagsubok ay isang biswal na pagsubok, sapagkat matapos nilang kainin ang mensahe ni Elias, na nasa kamay ng anghel na bumaba upang paliwanagan ang lupa sa kaniyang kaluwalhatian, tinanggap nila ang biblikal na metodolohiya na nagbibigay-kakayahan sa kanila na wastong mabatid ang mga tanda ng mga panahon. Ang metodolohiyang iyon ay nagbibigay-daan sa mga anak ni Levi na makilala na ang mga tandang iyon ng mga panahon ay nagpapakita na ang simbahan at ang estado ay nagkakasama sa Estados Unidos, sa katuparan ng pagsubok ng larawan ng hayop. Higit na mahalaga, ang mga tandang iyon ng mga panahon, kapag inilagay sa konteksto ng mga banal na linya ng reporma, ay siyang diwa ng Alfa at Omega, ang pasimula na naglalarawan sa wakas. Ang mga banal na linya ng reporma ay itinuturo na ang bayan ng Diyos ay dapat gawin ang lahat ng nasa kanilang kapangyarihan upang makipagtulungan sa gawaing paghahanda ng kanilang sarili para sa tatak ng Diyos.

Kaya nga, mga minamahal, yamang lagi kayong tumatalima, hindi lamang sa aking harapan kundi ngayon, lalo pa sa aking kawalan, ganapin ninyo ang inyong sariling kaligtasan na may takot at panginginig. Sapagkat ang Diyos ang gumagawa sa inyo, upang kayo'y magnais at magsagawa ayon sa kanyang mabuting kalooban. Gawin ninyo ang lahat ng mga bagay na walang pagbubulung-bulungan at pagtatalo, upang kayo'y maging walang kapintasan at walang sala, mga anak ng Diyos na walang maipaparatang, sa gitna ng isang lahing baluktot at saliwas, na sa gitna nila'y lumiliwanag kayo na gaya ng mga ilaw sa sanlibutan. Filipos 2:12-15.

Daniel, Hananiah, Mishael at Azariah, na apat ang bilang, ay kumakatawan sa mga Adventista ng Ikapitong Araw sa buong daigdig, na kumikilala sa Setyembre 11, 2001 bilang ang pagkakakilanlan ng pagbaba ng anghel ng Apocalipsis labing-walo, at pinipili nilang kunin ang tagong mana na nasa kaniyang kamay at kainin ito. Ang tagong mana na dapat kainin, gaya ng kasasabi lamang ni Apostol Pablo, ay kumakatawan sa Diyos (ang tagong mana), na gumagawa sa loob ng Kaniyang bayan upang isagawa ang Kaniyang kalooban at ang Kaniyang mabuting kaluguran. Si Pablo ay kumakatawan sa mensahero sa mga taga-Filadelfia, at ang pagtangga sa kaniyang mensahe ay kamatayan. Daniel, Hananiah, Mishael at Azariah ay kumakatawan sa mga pumipiling kumain ng tagong mana.

Ngayon, sa mga ito ay kabilang sa mga anak ni Juda sina Daniel, Hananiah, Mishael, at Azariah; na pinangalanan ng pinuno ng mga bating; sapagkat ibinigay niya kay Daniel ang pangalang Belteshazzar; at kay Hananiah, Shadrach; at kay Mishael, Meshach; at kay Azariah, Abednego. Ngunit ipinasya ni Daniel sa kaniyang puso na hindi niya madungisan ang kaniyang sarili sa bahagi ng pagkain ng hari, ni sa alak na iniinom ng hari; kaya't hiniling niya sa pinuno ng mga bating na huwag niyang madungisan ang kaniyang sarili. Daniel 1:6-8.

Ipinasiya ni Daniel na ang nais niya ay kainin ang mensaheng ibinaba mula sa langit noong Setyembre 11, 2001, at na tanggihan din ang mensaheng kinakatawan ng pagkain at inumin ng

Babilonya. Pinili na ni Ashpenaz kung sinu-sino sa mga bihag na taga-Juda ang dapat iharap sa hari.

At nagsalita ang hari kay Ashpenaz, na pangulo ng kaniyang mga bating, na magdala siya ng ilan sa mga anak ng Israel, na mula sa binhi ng hari, at mula sa mga prinsipe; mga kabataang walang kapintasan, na may kaaya-ayang anyo, bihasa sa lahat ng karunungan, mahusay sa kaalaman, at nakauunawa ng agham, at yaong may kakayahang makatayo sa palasyo ng hari, na maaari nilang turuan ng katuruan at ng wika ng mga Caldeo. Daniel 1:4, 5.

Kung susundin natin ang kadena ng pamumuno na tinukoy sa Pahayag kabanata 1, talata 1, inatasan ni Nebukadnezar si Aspenaz na piliin ang mga anak na tumupad sa propesiyang ipinahayag ni Isaias kay Ezequias. Tinanggap ni Aspenaz ang mensahe at saka niya ito ibinigay kay Melzar, ang pinuno ng mga bating. Si Nebukadnezar ay kumakatawan sa Ama sa langit; si Aspenaz ay kumakatawan kay Cristo at si Melzar ay kumakatawan kay Gabriel. Batid ni Aspenaz kung sinu-sinong mga anak ang nararapat piliin, at batid din niyang gagawa si Daniel ng tamang pasya ukol sa pagkain, bago niya iharap si Daniel sa hari.

Ngayo'y ipinagkaloob ng Diyos kay Daniel ang pagtangi at magiliw na pag-ibig ng pangulong bating. At sinabi ng pangulong bating kay Daniel, Ako'y natatakot sa aking panginoon na hari, na siyang nagtakda ng inyong pagkain at inumin: sapagkat bakit niya makikitang mas masama ang anyo ng inyong mga mukha kaysa sa mga kabataang kauri ninyo? kung magkagayo'y ilalagay ninyo sa panganib ang aking ulo sa hari. Daniel 1:9, 10.

Dito, tinutukoy ni Melzar ang unang hakbang ng mga mensahe ng tatlong anghel. Ang unang hakbang ay ang pagkatakot sa Diyos, na inilalarawan sa pagkatakot ni Melzar kay Nebukadnezar. Ang salitang Hebreo na "katotohanan," na binuo sa pamamagitan ng pagsasama ng una, ikalabintatlo, at huling titik ng alpabetong Hebreo, ay naipakita na sa mga artikulong ito na kumakatawan sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok ng tatlong anghel. Sa gayon, sa patotoo ng ilang saksi ay napatunayan na ang mensahe ng unang anghel ay naglalaman ng lahat ng tatlo sa tatlong pagsubok na kinakatawan ng mga mensahe ng tatlong anghel. Ang mensahe ng unang anghel ay kinikilala bilang ang walang-hanggang ebanghelyo, na tinutukoy ito bilang yaon ding ebanghelyo mula sa mga araw ni Adan hanggang sa Ikalawang Pagparito ni Cristo.

At nakita ko ang isa pang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng himpapawid, na taglay ang walang-hanggang ebanghelyo upang ipangaral sa mga nananahan sa lupa, at sa bawat bansa, at lipi, at wika, at bayan, na nagsasabi na may malakas na tinig: Matakot kayo sa Diyos, at magbigay ng kaluwalhatian sa kanya; sapagkat dumating na ang oras ng kanyang paghatol; at sambahin ninyo siya na lumikha ng langit, at ng lupa, at ng dagat, at ng mga bukal ng tubig. Apocalipsis 14:6, 7.

Ang unang hakbang ng mensahe ng unang anghel ay ang pagkatakot sa Diyos. Ang ikalawang hakbang ay ang pagbibigay sa Kanya ng kaluwalhatian, at ang ikatlo ay ang pagdating ng oras ng Kanyang paghatol. Kaugnay ng dalawa pang mensahe ng mga anghel, ang mensahe ng unang anghel ay, "Matakot sa Diyos." Pagkatapos, inihahayag ng mensahe ng ikalawang anghel ang pagbagsak ng Babilonya, at maging sa kilusang Milerita ng unang anghel o sa kilusan ng ikatlong

anghel, ang panawagang lumabas mula sa Babilonya ang siyang dako kung saan nagaganap ang pagpapakita ng pagbubuhos ng Banal na Espiritu. Sa panahong iyon, maging kung ito man ay kinakatawan bilang ang Sigaw sa Hatinggabi, ang malakas na sigaw, o ang Huling Ulan, ang mga nagpahayag ng mensahe ay lumuluwalhati sa Diyos. Sa mensahe ng ikalawang anghel ibinibigay sa Diyos ang kaluwalhatian, at ang panahong iyon ay humahantong sa isang takdang sandali kung kailan nagsimula ang Pagsisiyasat na Paghatol sa kasaysayan ng mga Milerita, o ang paghatol sa patutot ng Babilonya na nagaganap sa krisis ng batas sa Linggo.

Ang takot ni Melzar ay kumakatawan sa unang mensahe ng anghel, at dito nagsisimula ang pagsubok na may kinalaman sa pagkain sa loob ng sampung araw, na ang bilang na sampu ay nagsasagisag din ng isang pagsubok. Ang pagpapahayag ni Melzar na siya'y natatakot sa hari ay gaya rin ng kay Daniel, na may higit na takot sa Diyos kaysa sa hari, at ipinasya sa kaniyang puso na huwag siyang madungisan ng diyeta ng Babilonia. Ang panahon ng pagsubok para kay Daniel at sa tatlong tapat ay tatlong taon, kaya't kumakatawan ito sa tatlong hakbang ng mga mensahe ng tatlong anghel.

At itinakda ng hari para sa kanila ang araw-araw na bahagi mula sa pagkain ng hari at mula sa alak na kaniyang iniinom; sa gayon ay sinustentuhan sila sa loob ng tatlong taon, upang sa katapusan niyon sila'y makatayo sa harap ng hari. Daniel 1:5.

Ang unang kabanata ng Daniel ay kumakatawan sa pagpapalakas sa mensahe ng unang anghel, at doon nagsisimula ang pagsubok ukol sa pagkain, na sa kasaysayang Millerite ay kinakatawan ng pagkain ng munting aklat. Ang panahon ng pagsubok para kay Daniel at sa tatlong mararangal ay naisagawa sa unang sampung araw ng tatlong taong iyon. Ang sampu ay isang sagisag ng proseso ng pagsubok, gaya ng inilarawan sa sinaunang Israel nang kanilang tanggihan ang ikasampung pagsubok na kinakatawan ng mensahe nina Josue at Caleb. Ito rin ay kinakatawan sa panahon ng pag-uusig sa iglesia ng Smyrna.

Huwag kang matakot sa alinman sa mga bagay na iyong titiisin: narito, ihahagis ng diyablo ang ilan sa inyo sa bilangguan, upang kayo'y subukin; at magkakaroon kayo ng kapighatian sa loob ng sampung araw; maging tapat ka hanggang sa kamatayan, at ibibigay ko sa iyo ang putong ng buhay. Apocalipsis 2:10.

Ang tagubilin sa Iglesia sa Smyrna ay huwag matakot sa proseso ng pagsubok, sapagkat kung sila'y may takot sa Diyos, gagantimpalaan Niya ang kanilang banal na pagkatakot ng isang korona ng buhay. Ang banal na pagkatakot na iyon ay kinakatawan ng pagnanais ni Daniel na kumain ng manna mula sa langit.

Nang magkagayo'y sinabi ni Daniel kay Melzar, na itinalaga ng prinsipeng mga bating upang mamahala kina Daniel, Hananias, Misael, at Azarias, Ipinamamanhik ko sa iyo, subukin mo ang iyong mga lingkod sa loob ng sampung araw; at bigyan mo kami ng mga gulay na makakain, at tubig na maiinom. Pagkatapos ay masdan mo ang kaanyuan ng aming mga mukha sa harap mo, at ang kaanyuan ng mga kabataang kumakain ng bahagi ng pagkain ng hari; at ayon sa iyong makikita, gawin mo sa iyong mga lingkod. Kaya't pumayag siya sa kanila sa bagay na ito, at sinubok sila sa loob ng sampung araw. Daniel 1:10-14.

Ang unang pagsubok ay ang matakot sa Diyos, gaya ng inilarawan sa pamamagitan ni Melzar at ng pasiya ni Daniel sa kaniyang puso na huwag niyang dungisan ang kaniyang sarili sa pagkaing at inuming Babilonyano. Ang ikalawang elemento ng mensahe ng unang anghel ay ang magbigay ng kaluwalhatian sa Diyos, na kumakatawan sa isang nakikitang kapahayagan ng mga epekto ng diyeta. Pagkaraan ng sampung araw, si Daniel at ang tatlong mararangal na lalaki ay niluwalhati ang Diyos sa pamamagitan ng kanilang panlabas na anyo.

At pagkaraan ng sampung araw, ang kanilang anyo ay lumitaw na lalong maaliwalas at lalong mataba sa laman kaysa sa lahat ng mga kabataang na kumain ng bahagi ng pagkain ng hari. Kaya't inalis ni Melzar ang bahagi ng kanilang pagkain, at ang alak na dapat nilang inumin; at binigyan niya sila ng mga gulay. Tungkol naman sa apat na kabataang ito, pinagkalooban sila ng Diyos ng kaalaman at kasanayan sa lahat ng pagkatuto at karunungan; at si Daniel ay nagkaroon ng pagkaunawa sa lahat ng mga pangitain at mga panaginip. Daniel 1:15-17.

Ang apat na kabataan ay nakapasa sa unang pagsubok ukol sa pagkain, na siyang pinagbagsakan nina Adan at Eba, at na kumakatawan sa unang pagsubok na hinarap ni Cristo kaagad pagkatapos ng Kaniyang bautismo. Ang bautismo ni Cristo ang naging pagbibigay-kapangyarihan sa unang mensahe sa Kaniyang linyang propetiko. Pinalakas at pinagtibay nito ang mensaheng ipinahayag ng “tinig na sumisigaw sa ilang”. Pagkatapos, gaya ng nangyari kay Daniel at sa tatlong mararangal, si Cristo ay sinubok ukol sa pagkain sa loob ng apatnapung araw, gaya ni Daniel na sinubok sa loob ng sampung araw. Si Daniel at si Cristo ay kumakatawan, bilang mga tipo, sa pagsubok ng tagong mana sa kamay ng anghel na bumaba noong Setyembre 11, 2001. Dalawang pagsubok ang susunod para kay Cristo, at para kay Daniel. Ang ikalawang pagsubok ay kung saan niluwalhati nina Daniel at ng tatlong mararangal ang Diyos sa pamamagitan ng kanilang anyo. Ang pagsubok na sumunod sa pagsubok sa pagkain para kay Cristo ay kumatawan din sa kaluwalhatian.

At sinabi ng diyablo sa kaniya, Kung ikaw ang Anak ng Diyos, iutos mo sa batong ito na maging tinapay. At sumagot sa kaniya si Jesus, na sinasabi, Nasusulat, Hindi mabubuhay ang tao sa tinapay lamang, kundi sa bawat salita ng Diyos. At dinala siya ng diyablo sa isang mataas na bundok, at ipinakita sa kaniya ang lahat ng mga kaharian ng sanlibutan sa isang saglit ng panahon. At sinabi ng diyablo sa kaniya, Lahat ng kapangyarihang ito ay ibibigay ko sa iyo, at ang kaluwalhatian ng mga ito; sapagkat ito'y naibigay sa akin; at kanino man naisin ko, ibinibigay ko ito. Kaya't kung sasamba ka sa akin, magiging iyo ang lahat. At sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, Lumagay ka sa likuran ko, Satanas; sapagkat nasusulat, Sambahin mo ang Panginoon mong Diyos, at sa kaniya lamang ka maglilingkod. Mateo 4:3-8.

Matapos maipasa ni Cristo ang pagsubok ukol sa pagkain, inialok ni Satanas ang “kaluwalhatian” ng lahat ng mga kaharian ng sanlibutan, at sa halip ay pinili ni Cristo na luwalhatiin ang Hari ng lahat ng mga hari. Si Adan at si Eva ay nabigo sa unang pagsubok, at agad na nagsikap na takpan ang kanilang mga anyo ng mga dahon ng igos, sapagkat hindi na nila ipinamalas ang kaluwalhatian ng Diyos, na kinakatawan ng balabal ng liwanag na dati nilang isinuot. Nang maipasa nina Daniel at ng tatlong mararangal ang pagsubok sa pagkain, pagkatapos ay ipinagkaloob sa kanila ang “kaalaman at kakayahan sa lahat ng pag-aaral at karunungan: at si Daniel ay nagkaroon ng pagkaunawa sa lahat ng mga pangitain at mga panaginip.”

Nalampasan nila ang ikalawang pagsubok, na isang pagsubok sa paningin na isinagawa ni Melzar. Sa kasaysayang Milerita, ang mensahe ng ikalawang anghel ay nagtakda ng pagkakabukod sa pagitan ng mga tumanggap at ng mga tumanggi sa mensahe ng “tinig na sumisigaw sa ilang,” na kinakatawan ni William Miller. Sa pananaw na propetiko, ang kilusang Milerita noon ay naging hayag at tanging tunay na sungay ng Protestantismo, at yaong mga tumanggi sa mensahe at sa kilusan ay naging mga anak na babae ni Roma. Pinili nilang kumain ng pagkain at uminom ng alak ng Babilonia, taliwas sa munting aklat. Sa katapusan ng tatlong taon, si Daniel at ang mga karapat-dapat ay iniharap upang hatulan ni Nebukadnezar.

At nang matapos ang mga araw na itinakda ng hari na ipaharap sila, dinala sila ng pinuno ng mga eunuko sa harap ni Nebuchadnezzar. At nangusap ang hari sa kanila; at sa kanilang lahat ay walang nasumpungang gaya nina Daniel, Hananiah, Mishael, at Azariah; kaya't sila'y tumayo sa harap ng hari. At sa lahat ng bagay ng karunungan at kaunawaan na itinanong sa kanila ng hari, nasumpungan niya sila na sampung ulit na higit kaysa sa lahat ng mga salamangkero at mga astrologo na nasa buong kaniyang kaharian. At nagpatuloy si Daniel hanggang sa unang taon ni haring Cyrus. Daniel 1:18-21.

Si Daniel at ang tatlong mararangal ay napagtagumpayan ang pagsubok ng “sampung” araw, at pagkaraan ay nasumpungang “sampung” ulit na higit na marunong kaysa sa lahat ng iba pa nang makapasa sila sa kanilang pangwakas na pagsusulit.

Ang unang kabanata ng aklat ni Daniel ang unang pagtukoy sa mensahe ng unang anghel sa aklat na binubuo ng mga aklat ni Daniel at ng Apocalipsis. Taglay nito ang ganap na magkatulad na mga katangian ng unang anghel sa kabanata labing-apat ng Apocalipsis. Pinaninindigan nito ang katotohanang unang binanggit sa unang talata ng Apocalipsis, sapagkat nagbigay si Nebuchadnezzar ng mensahe kay Ashpenaz, na siya namang nagbigay ng mensahe kay Melzar, na pagkatapos ay nakipag-ugnayan kay Daniel. Ibinigay ng Ama ang mensahe kay Cristo, na siya namang nagbigay ng mensahe kay Gabriel, na pagkatapos ay nakipag-ugnayan kay Juan.

Ang mensaheng ipinapahayag, na siyang mensaheng ngayo'y inaalisan ng tatak, ay tumutukoy sa proseso ng pakikipag-ugnayan ng Ama sa Kanyang iglesya. Ang unang bagay na pinili ng Ama na itukoy para sa Kanyang iglesya ay ang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok ng tatlong anghel. Ang propetikong Salita ng Diyos ay masusing idinetalye ang prosesong ito sa pamamagitan ng ilang linya ng propesiya, at gayundin sa pamamagitan ng kasaysayan ng mga Millerita. Ang mga katotohanang ito ay mahalagang sangkap ng nakatagong maná na nasa kamay ng anghel, nang siya'y bumaba noong Setyembre 11, 2001.

Imposible ang makilahok, at samakatuwid ang makapasa, sa ikalawang pagsubok kung hindi mo naipasa ang unang pagsubok. Ang katotohanang ito ay maliwanag na inilarawan sa kasaysayan ni Cristo at ng mga Millerita. Ang ikalawang kabanata ng Daniel ay ang ikalawang pagsubok, na sa pamamagitan nito, gaya ng pahayag ni Sister White, “mapagpapasyahan ang ating walang-hanggang kapalaran.” Sinabi rin niya na ito ang pagsubok na dapat nating “ipasa, bago tayo matatakan.” Ang pagsubok na iyon ay ngayo'y halos tapos na.

Ang ikalawang kabanata ng Daniel ay tungkol sa pagsubok ng larawan ng halimaw, at nararapat lamang na ang kabanatang iyon ay tungkol sa isang malaking larawan; at dahil lamang sa si Daniel ay nakapasa sa pagsubok sa pagkain at pinagkalooban ng "sampung ulit" na higit na "pagkaunawa" at "karunungan," kaya napagkilala niya ang pagsubok na iyon. Gaya ng babala hinggil sa pagsubok sa mga sinulat ni Ellen White, ang pagsubok ng larawan sa ikalawang kabanata ng Daniel ay isang pagsubok na may kahihinatnang buhay o kamatayan.

Sa kadahilanang ito ay nagalit ang hari at lubhang nagngitngit, at iniutos na lipulin ang lahat ng mga pantas sa Babilonia. At lumabas ang kautusan na patayin ang mga pantas; at hinanap nila si Daniel at ang kaniyang mga kasama upang patayin. Daniel 2:12, 13.

May ilang iba pang usaping propetiko sa unang kabanata ng Daniel na dapat nating talakayin, at ipagpapatuloy natin ang pagtatalakay sa mga usaping iyon sa susunod na artikulo.

Nakita ko ang isang pangkat na mahigpit ang pagbabantay at matatag ang paninindigan, na hindi nagbibigay ng anumang pagsang-ayon sa mga magpapayanig sa itinatag na pananampalataya ng kapulungan. Tiningnan sila ng Diyos nang may lubos na kaluguran. Ipinakita sa akin ang tatlong baitang—ang unang, ikalawa, at ikatlong mensahe ng mga anghel. Sinabi ng aking kasamang anghel, “Sa aba ng sinumang mag-alis ng isang bloke o umantig man lamang sa isang pasak ng mga mensaheng ito. Ang wastong pagkaunawa sa mga mensaheng ito ay lubhang mahalaga. Ang kapalaran ng mga kaluluwa ay nakasalalay sa paraan ng pagtanggap sa mga ito.” Muli akong pinaraan sa mga mensaheng ito, at nakita ko kung gaano kamahal ang naging kabayaran ng karanasan ng bayan ng Diyos. Ito’y natamo sa pamamagitan ng maraming pagdurusa at matitinding tunggalian. Pinatnubayan sila ng Diyos nang hakbang-hakbang, hanggang sa inilagay Niya sila sa isang matibay at di-natitinag na plataporma. Nakita kong may mga indibidwal na lumapit sa plataporma at siniyasat ang pundasyon. Ang ilan, na may kagalakan, ay kaagad na sumampa roon. Ang iba’y nagsimulang humanap ng kamalian sa pundasyon. Nais nilang magkaroon ng mga pagpapahusay, at sa gayon ay magiging higit na sakdal ang plataporma at lalong magiging masaya ang mga tao. May ilan na bumaba mula sa plataporma upang siyasatin ito at nagpahayag na mali ang pagkakalatag nito. Ngunit nakita kong halos lahat ay nanindigang matatag sa plataporma at pinayuhan ang mga bumaba na itigil ang kanilang mga reklamo; sapagkat ang Diyos ang Punong Tagapagtayo, at sila’y nakikipaglaban laban sa Kaniya. Isinaysay nila ang kahanga-hangang gawa ng Diyos na naghatid sa kanila sa matibay na plataporma, at sama-samang itiningala ang kanilang mga mata sa langit at, sa malakas na tinig, niluwalhati ang Diyos. Ito’y nakaapekto sa ilan sa mga nagreklamo at lumisan sa plataporma, at sila, na may mapagpakumbabang anyo, ay muling sumampa roon.

Ipinabalik sa akin ang pansin sa pagpapahayag ng unang pagparito ni Cristo. Si Juan ay sinugo sa espiritu at kapangyarihan ni Elias upang ihanda ang daan para kay Jesus. Ang mga tumanggi sa patotoo ni Juan ay hindi nila napakinabangan ang mga aral ni Jesus. Ang kanilang pagsalungat sa mensaheng nagpahayag ng Kaniyang pagdating ay naglagay sa kanila sa kalagayang hindi nila madaling matanggap ang pinakamatibay na katunayan na Siya ang Mesiyas. Inakay ni Satanas ang mga tumanggi sa mensahe ni Juan na lumayo pa, na tanggihan at ipako sa krus si Cristo. Sa paggawa nito, inilagay nila ang kanilang sarili sa kalagayang

hindi nila matatanggap ang pagpapala sa araw ng Pentecostes, na sana'y nagturo sa kanila ng daan papasok sa makalangit na santuwaryo. Ang [pagkapunit] ng tabing ng templo ay nagpakita na ang mga hain at mga ordinansa ng mga Judio ay hindi na tatanggapin. Ang dakilang Hain ay naihandog na at tinanggap na, at ang Espiritu Santo na bumaba sa araw ng Pentecostes ay dinala ang isipan ng mga alagad mula sa makalupang santuwaryo patungo sa makalangit, na doo'y si Jesus ay pumasok sa pamamagitan ng Kaniyang sariling dugo, upang ibuhos sa Kaniyang mga alagad ang mga kapakinabangan ng Kaniyang pagbabayad-sala. Ngunit ang mga Judio ay naiwan sa ganap na kadiliman. Nawala sa kanila ang lahat ng liwanag na maaari sana nilang taglayin hinggil sa panukala ng kaligtasan, at patuloy pa ring nagtitiwala sa kanilang walang saysay na mga hain at mga handog. Ang makalangit na santuwaryo ay pumalit na sa makalupang santuwaryo, gayunman wala silang kaalaman sa pagbabagong naganap. Kaya't hindi nila napakinabangan ang pamamagitan ni Cristo sa banal na dako.

Marami ang tumitingin nang may panginigilabot sa ginawa ng mga Hudyo sa pagtakwil at pagpapako kay Cristo; at samantalang binabasa nila ang kasaysayan ng Kanyang kahiya-hiyang pag-aalipusta at pagmamalupit, iniisip nilang minamahal nila Siya, at hindi sana nila Siya ikinaila gaya ng ginawa ni Pedro, ni ipinako Siya sa krus gaya ng ginawa ng mga Hudyo. Ngunit ang Diyos na bumabasa sa mga puso ng lahat ay inilagay sa pagsubok ang pag-ibig kay Jesus na kanilang ipinahahayag na nadarama. Ang buong langit ay nagmasid nang may sukdulang pagkainteres sa pagtanggap sa mensahe ng unang anghel. Ngunit marami na nag-angking umiibig kay Jesus, at nagbubuhos ng luha habang binabasa ang salaysay ng krus, ay kinutya ang mabuting balita ng Kanyang pagdating. Sa halip na tanggapin ang mensahe nang may kagalakan, ipinahayag nila na ito'y isang panlilinlang. Namuhi sila sa mga umiibig sa Kanyang pagpapakita at itinakwil sila mula sa mga iglesya. Yaong mga tumanggi sa unang mensahe ay hindi napakinabangan ang ikalawa; gayundin ay hindi nila napakinabangan ang sigaw sa hatinggabi, na siyang dapat sana'y naghanda sa kanila upang pumasok, kasama ni Jesus, sa pamamagitan ng pananampalataya, sa Kabanal-banalang Dako ng santuwaryong makalangit. At sa pagtanggap sa dalawang naunang mensahe, lubha nilang pinadilim ang kanilang pagkaunawa anupa't wala silang nakikitang liwanag sa mensahe ng ikatlong anghel, na nagpapakita ng daan patungo sa Kabanal-banalang Dako. Nakita ko na, kung paanong ipinako ng mga Hudyo si Jesus sa krus, gayon din ipinako ng mga iglesyang sa pangalan lamang ang mga mensaheng ito, at kaya't wala silang kaalaman sa daan patungo sa Kabanal-banalang Dako, at hindi sila mapapakinabangan ng pamamagitan ni Jesus doon. Gaya ng mga Hudyo, na naghahandog ng kanilang mga haing walang kabuluhan, inihahandog nila ang kanilang mga panalanging walang kabuluhan sa dakong iniwan na ni Jesus; at si Satanas, na nalulugod sa pandaraya, ay nagsusuot ng anyong relihiyoso, at iginigiya ang mga isipan ng mga nag-aangking Kristiyanong ito sa kaniya, na gumagawa sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan, ng kaniyang mga tanda at ng mga kababalaghang sinungaling, upang itali sila sa kaniyang bitag. *Early Writings, 258-261.*